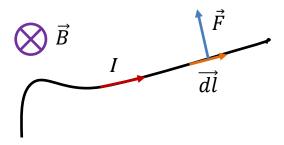
20 въпрос. Действие на магнитното поле върху проводник с ток. Сила на Ампер. Действие на магнитното поле върху движещ се електричен заряд. Сила на Лоренц.

Знаем, че проводник, по който тече електричен ток, създава в пространството около себе си магнитно поле. Ако такъв проводник се постави във външно магнитно поле, вектора на индукцията на създаденото от проводника собствено магнитно поле ще се сумира с вектора на индукцията на външното поле. В резултат от взаимодействието между двете магнитни полета върху проводника ще действа определена сила. Това е друг аспект от връзката между електричните и магнитните явления – магнитното поле действа с определена сила на проводник, по който тече ток, поставен в полето.

Математически тази сила, наречена сила на Ампер се дава с израза

$$d\vec{F} = I(d\vec{l} \times \vec{B})$$

където \vec{F} е силата, с която магнитно поле с индукция \vec{B} действа върху безкрайно малкият елемент $d\vec{l}$ от проводник, по който тече ток с големина I.

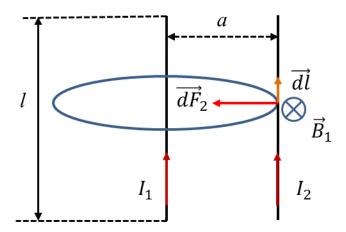

Посоката на силата се определя по правилото за векторното произведение. Големината на силата се дава чрез

$$dF = IBdl\sin\alpha$$

където α е ъгълът между векторите $d\vec{l}$ и \vec{B} .

Силата \vec{F} , с която магнитното поле ще действа върху целия проводник се намира чрез интегриране по дължината на проводника. Като пример ще разгледаме силите, с които си взаимодействат два успоредни проводника, по които текат токове I_1 и I_2 , съответно. Приемаме, че проводниците имат еднаква дължина l, която е много по-голяма от разстоянието a между тях и токовете имат една и съща посока.

Индукцията на магнитното поле, създавано от първия проводник на разстояние a от него се определя чрез

$$B_1 = \frac{\mu_0 I}{2\pi a}$$

На произволен елемент $d\vec{l}$ от втория проводник ще действа сила

$$d\vec{F}_2 = I_2(d\vec{l} \times \vec{B}_1)$$

с големина

$$dF_2 = I_2 dl B_1$$

Тук сме използвали, че ъгълът α между векторите $d\vec{l}$ и \vec{B} е 90^0 – в мястото, където е разположен елемента $d\vec{l}$, векторът на индукцията \vec{B} има посока от нас към равнината на чертежа.

Заместваме израза за B_1 и получаваме

$$dF_2 = \frac{\mu_0 I_1 I_2 dl}{2\pi a}$$

Интегрираме по дължината на проводника

$$F_2 = \int dF_2 = \frac{\mu_0 I_1 I_2}{2\pi a} \int_0^l dl = \frac{\mu_0 I_1 I_2}{2\pi a} l$$

Този изразът определя големината на силата F_2 , с която магнитното поле, създадено от първия проводник, действа върху втория. Аналогично се получава, че големината на силата F_1 , с която магнитното поле, създадено от втория проводник, действа върху първия е

$$F_1 = \frac{\mu_0 I_1 I_2}{2\pi a} l = F_2$$

като посоката й е противоположна на тази на $d\vec{F}_2$. Следователно двата проводника ще се привличат.

Може да се покаже, че ако посоките на токовете в двата проводника са в противоположни посоки, двата проводника ще се отблъскват.

Показахме, че когато по проводник, по който тече електричен ток, е поставен във външно магнитно поле, то му действа определена сила. Но електричния ток е насочено движение на заряди. Следователно можем да направим извода, че магнитното поле ще действа с определена сила и на отделни електрични заряди, които са в движение. Силата $\vec{F}_{\rm M}$, с която магнитно поле с индукция \vec{B} действа върху заряд q, движещ се със скорост \vec{v} се дава чрез

$$\vec{F}_{\scriptscriptstyle\rm M} = q(\vec{v} \times \vec{B})$$

Посоката на силата се определя от векторното произведение като за положителни заряди посоката на $\vec{F}_{\rm M}$ съвпада с посоката на вектора $(\vec{v} \times \vec{B})$. За отрицателни заряди посоката на $\vec{F}_{\rm M}$ е противоположна на посоката на вектора $(\vec{v} \times \vec{B})$.

Големината на силата е

$$F_{\rm M} = qvBsin\alpha$$

където α е ъгълът между векторите \vec{v} и \vec{B} .

Ще подчертаем, че магнитното поле действа само на движещи се заряди. Ако заряда е в покой ($\vec{v}=0$) силата е равна на нула.

Разглеждаме област от пространството, в която съществуват едновременно електрично поле с интензитет \vec{E} и магнитно поле с индукция \vec{B} . Ако заредена частица с заряд q, движеща се със скорост \vec{v} навлезе в тази област, ще й действат и електрична $\vec{F}_{\rm en}$ и магнитна $\vec{F}_{\rm m}$ сили. Резултантната сила \vec{F} се нарича *сила на Лоренц* и се дава чрез

$$\vec{F} = \vec{F}_{e,n} + \vec{F}_{M} = q(\vec{E} + \vec{v} \times \vec{B})$$

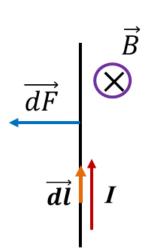
Пример 1: На колко е равна индукцията на магнитно поле, в което на прав проводник с дължина 4 ст действа сила 40 mN? По проводника тече ток с големина 20 A.

Дадено: l=4 cm = 0,04 m , F=40 mN = 40×10^{-3} N , I=20 A B=?

Решение: $dF = IBdl \sin \alpha$

$$F = \int dF = IB \int_{0}^{l} dl = IBl$$

$$B = \frac{F}{Il} = \frac{40 \times 10^{-3}}{20 \times 0.04} = 0.05 \text{ T}$$

Пример 2: На колко е равна силата, с която се привличат два успоредни проводника с дължини по 1 m, намиращи се на разстояние 2 m един от друг, ако по проводниците текат токове с големини 5 A и 2 A?

Дадено: $l=1~\mathrm{m}$, $a=2~\mathrm{m}$, $I_1=5~\mathrm{A}$, $I_2=2~\mathrm{A}$ $F_1=?$

Решение:

$$F_1 = \frac{\mu_0 I_1 I_2}{2\pi a} l = \frac{4 \times \pi \times 10^{-7} \times 5 \times 2}{2 \times \pi \times 2} \times 1 = 10 \times 10^{-7} = 1 \times 10^{-6} \text{ N}$$

Пример 3: Заряд с големина 0.5 С се движи в магнитно поле с индукция 0.3 Т със скорост 6 m/s. Каква сила ще действа на заряда, ако векторът на скоростта му сключва ъгъл 30^{0} с вектора на магнитната индукция?

Дадено: $q=0.5~{\rm C}$, $B=0.3~{\rm T}$, $v=6\frac{{\rm m}}{{\rm s}}$, $lpha=30^{0}$

F = ?

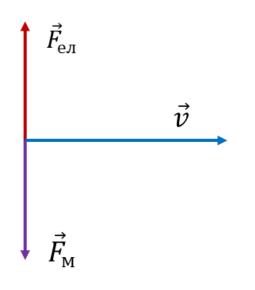
Решение: $F = qvBsin\alpha = 0.5 \times 6 \times 0.3 \times 0.5 = 0.45 \text{ N}$

Пример 4: Хомогенни електрично поле с интензитет 3 kV/m и магнитно поле с индукция 3 mT са разположени взаимно перпендикулярно. С каква скорост трябва да се движи електрон така, че движението му да бъде равномерно праволинейно?

Дадено:

Решение:
$$\vec{F} = \vec{F}_{e,I} + \vec{F}_{M} = q(\vec{E} + \vec{v} \times \vec{B})$$

При равномерно праволинейно движение $\vec{a}=0$ \Rightarrow $\vec{F}=m\vec{a}=0$

$$q\vec{E} = -q(\vec{v} \times \vec{B}) \implies \vec{E} = -(\vec{v} \times \vec{B})$$

За да се движи електронът с постоянна скорост ъглите между \vec{v} и \vec{B} и между \vec{v} и \vec{E} трябва да бъдат 90^{0} .

$$|\vec{E}| = |\vec{v} \times \vec{B}| \Rightarrow E = vB \sin\alpha$$

$$\Rightarrow v = \frac{E}{B} = \frac{3 \times 10^3}{3 \times 10^{-3}} = 1 \times 10^6 \text{ m/s}$$